

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecătorii

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Antoci Octavian Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 10.01.2018 - 12.10.2018;

Instanța de apel: 06.11.2018 - 05.12.2018;

Instanța de recurs: 23.01.2019 - 13.02.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoreiei Bălți, sediul Fălești din 12 octombrie 2018, Antoci Octavian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, în temeiul art. 85 alin. (1) și 90 alin. (10) Cod penal, adăugându-se parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința judecătoreiei Fălești din 02 decembrie 2016, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 5 (cinci) ani 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea de la Antoci Octavian în beneficiul părții vătămate Antoci Ion a prejudiciului material în mărime de 37 219 lei și celui moral - 50 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Antoci Octavian la 21.11.2017, în jurul orelor 23.00, aflându-se în apropierea casei de cultură din s. Musteața, r. Fălești, având asupra sa o bătă din lemn, intenționat, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale persoanei, în urma unui conflict, i-a aplicat multiple lovituri cu respectiva bătă în regiunea capului lui Antoci Ion Xxxxx, pricinuindu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 205D din 28.11.2017, leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă cu contuzie cerebrală, hematom subdural fronto-temporal pe stânga, fractura osului temporal pe stânga, sfenoidal și zigomatic pe stânga, plagă la pavilionul auricular stânga, fractura bazei oaselor metacarpale 1 și 5 a mâinii drepte, calificându-se ca grave, periculoase pentru viață, acțiunile fiind încadrate la art. 151 alin. (1) Cod penal în prezența

calificativelor *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Iuri Frecăuțanu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu achitarea lui Antoci Octavian de sub învinuirea adusă în rechizitoriu, pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta, menționând că instanța a dat o apreciere unilaterală probatoriului prezentat de acuzare, neluând în considerație depozițiile martorului Luchian Vasile, care a declarat, că victima Antoci Octavian a fost lovit cu o bâtă în regiunea capului de către o persoană din or. Fălești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. În motivarea soluției sale Colegiul a menționat că instanța de fond corect și-a întemeiat soluția de condamnarea lui Antoci Octavian pe probatoriul administrat, ce a fost statuat la baza sentinței de condamnare, respingându-i în tot versiunea de neimplicare în maltratarea victimei. Aceasta pentru, că vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile părții vătămate Antoci Ion, martorilor Antoci Gheorghe, Luchian Vasile, Paladi Serghei, Paladi Alexei și materialele cauzei.

Probele verbale și cele scrise administrate în prezenta cauză, i-au permis instanței de fond să constate just vinovăția lui Antoci Octavian în comiterea faptei imputate de vătămare intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, periculoasă pentru viața lui Antoci Ion, ce s-a manifestat prin acțiunea de aplicare a loviturii cu o bită în regiunea capului, ca o urmare prejudiciabilă a faptei comise, calificată ca vătămare gravă a sănătății, cu legătura de cauzalitate dintre ele, săvârșită cu vinovăție sub formă de intenție directă ce caracterizează latura subiectivă a infracțiunii, în situația în care inculpatul la sigur își dădea seama de urmările prejudiciabile ce pot surveni în rezultatul aplicării acestor lovituri. Or, tocmai obiectul vulnerant folosit - bita de lemn, capul ca zonă vital importantă a corpului uman spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență, precum și intensitatea loviturii aplicate, fiind determinative pentru calificarea faptei la art. 151 alin. (1) Cod penal.

Drept urmare, preluând constatările instanței de fond, Colegiul a reținut că baza probantă administrată în prezenta cauză, denotă caracterul intenționat al acțiunilor infracționale comise de inculpat, nerecunoașterea vinovăției și versiunea maltratării victimei de către un necunoscut din orașul Fălești, fiindu-i respinsă prin probatoriul administrat și declarațiile martorilor oculari Paladi Serghei și Luchian Vasile ce au confirmat, că în seara de 21.11.2017 în cadrul altercației din spatele Casei de Cultură din sat. Musteața, r. Fălești, inculpatul i-a aplicat victimei lovituri cu bâtă din lemn avută asupra sa, motiv pentru care aceștia prin ordonanța procuraturii raionului Fălești din 03.01.2018 au fost scoși de sub urmărire penală în temeiul art. 275 pct. 3) și art. 284 alin. (2), pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece în acțiunile lor lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal.

Colegiul a menționat, că instanța de fond întemeiat a dat o apreciere critică depozițiilor suplimentare ale martorului Luchian Vasile referitor la aplicarea față de partea vătămată a loviturilor de către o persoană de gen masculin din or. Fălești, or versiunea descrisă de el nu s-a confirmat prin careva probe pertinente și concludente, martorii audiați pe caz, infirmând că în seara incidentului, la încăierarea din preajma clubului din localitatea Musteața, ar fi participat un băiat din altă localitate.

Instanța de apel a relatat că, faptul că victima nu poate concretiza în rezultatul cărei lovituri și din partea cui a survenit cea prin care i-a fost cauzată vătămarea gravă a sănătății, nu poate constitui temei de achitare a inculpatului, în situația în care cei implicați în conflict, inclusiv și din grupul din care inculpatul făcea parte, au confirmat că tocmai el ținea în mână bâta.

În atare împrejurări, Colegiul a conchis că argumentele invocate de apelant referitor la lipsa bazei probante ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, sunt absolut declarative, fiind lipsite de temei real, or tocmai că probele nominalizate mai sus îi confirmă integral vinovăția.

În viziunea Colegiului nici argumentele apelantului referitor la lipsa unei aprecieri obiective a probelor cercetate în ședința de judecată sau pretinsa lor interpretare în favoarea acuzării, nu și-au găsit confirmare la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de fond examinându-le sub toate aspectele complet și obiectiv și în strictă conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, or toate actele întocmite de către OUP au fost semnate de părți, nefiind invocate la acea etapă careva obiecții.

5. Inculpatul declară recurs ordinar și neinvocând nici un temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită instanței de recurs a se clarifica în dosarul său penal deoarece nu este vinovat de cele incriminate.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință privind opinia sa, solicitând respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală - în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Antoci Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2018, în propria cauză penală, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizie este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 13 martie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun